

vázlata, melynek tárgya a világháború köréből való.

Több mint húsz esztendő óta fejt ki kritikusi működést. Több fővárosi napilapnak volt színházi és könyvkritikusa és éveken keresztül vezette a »Napkelet« folyóirat művészi rovatát. Kritikusi működése alatt igen sok színházi és művészeti vonatkozású cikket és tanulmányt írt, melyek a színházi és művészeti kultúra különböző kérdéseivel foglalkoznak. Színműve: »A kis áruló«, daljáték. Bem. 1907. febr. 4. Debrecen. Zilahy Gyula társulatánál. (Társz. Sámly László.)

Máriazellli színészet. Máriazellben (Stiria) 1849-ben jártak először magyar színészek. 1859. júl. kezdetén Futó János itt a színigazgató. (»Vasárnapi Ujság«, 1859.—31. szám.)

Mariházy (Kövér) Miklós (gyergyószentmihályi), színész és színigazgató, sz. 1870. nov. 7-én, Tiszaföldváron, a tekintélyes, gazdag és nemesi Kövér-család sarjaként, megh. 1930. márc. 25-én, Budapesten. Középiskolai tanulmányainak befejeztével, egész fiatalon nősült és saját birtokán gazdálkodott. Első nejétől — Hieronimy Károly leányától — elvált és Mariházy néven a színészi pályára lépett. 1901. máj. 28-án vendégszerepelt a Budai Színkörben mint Tarján Gida, a »Dolovai nábob leányá«-ban, de ugyanabban az évben elszerződött Aradra, Zilahy Gyula társulatához, ahonnan két év múltán Faludi Gábor a Víg-színházhoz hívta meg. Aradon olyan népszerű volt, hogy nem engedték eltávozni, sőt Szendrey Mihállyal szemben színigazgatónak jelölték s csak egy szavazat-különbséggel bukott meg. Szendrey azonban társulatához szerződtette s így egész 1908-ig Aradon maradt. Ekkor elnyerte a kecskeméti színházat és színigazgató lett. Ugyanekkor újra megnősült. Nőül vette Turchányi Olgát (L. o.), a »Víg özvegy« híres alakítóját. A kecskeméti színházat 1920-ig (12 évig) igazgatta. Mint igazgató — látva Kecskemét izoláltságát — 1909-ben Wlassics Gyula báró segítségével és a szolnoki közönség támogatásával megalakította a szolnok-kecskeméti színházi kapcsolatot és 1911-ben ő nyitotta meg a szolnoki új állandó színházat, me-

lyet szintén 1920-ig vezetett. A forradalom hullámai után visszaakart vonulni, de Wlassics báró és a kaposvári közönség óhajára átvette a kaposvári színház vezetését, melyet szintén kerületbe illesztett s létrehozta a Kaposvár—Baja—Mohács—Sátoraljaújhely közötti kapcsolatot. 1925-ben ismét Kecskemétre hívták vissza, ahol azonban a megromlott gazdasági viszonyok folytán leteszi a vezetés gondjait. Mindig elsőrendű társulattal dolgozott és tagjai közül sokan kerültek Pestre, így: Somogyi Nusi, Vigh Mancsi, Justh Gyula, Orsolya Böske, Sziklai Jenő, Delly Ferenc, stb. Nemcsak mint színész és igazgató vívott ki magának tekintélyes nevet, hanem mint az Orsz. Színészegyesület tanácsosa is, mely tisztséget hat évig viselte. 1926-ban a Színészközegyűlés elnöke volt. Munkásságának kiválóságát miniszteri elismerés honorálta. Írt egy színdarabot: »Senki lánya« c. táncos életképet.

Marikovszky B., színész. Munkája: »Színházi Zsebkönyv«. Magyaróvár, 1859.

Marinkovics Sebő, színész, sz. 1894. máj. 5-én, Aradon. 1923. máj. havában kezdte a pályát.

Marion (Vlahovics) Pál, a berlini nagy Népepera tenoristája, a háború alatt rövid ideig tagja volt a M. Kir. Operának, majd néhány kisebb német színházban működött. 1923. őszén Berlinbe szerződött, közben azonban oratórium-szerelésekkel Bécsben, Dániában, Svédországban is megfordult. 1923. okt. 16-án újra fellépett nálunk. — Neje: Diósy Edith (L. o.), énekművésznő, Diósy Béla dr. (L. o.) leánya.

Marionett-színház. (Lásd: Bábszínház.)

Mariotti, olasz operaénekes, 1859. ápr. 26-án fellépett a Nemzeti Színházban, a »Lindák«-ban, azonban kevés sikerrel.

Marivaux (marivó) Pierre Carlet de Chamblain (de) fr. regény- és színműíró, sz. 1688. febr. 4-én, Párizsban, megh. 1763. febr. 12-én, u. o. Nálunk színre került műve: »Szerelem játéka«, vj. 3 felv. Ford.: Radó Antal. Bem. 1908. jún. 12. Nemzeti Színház.